

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף ק"צ ע"ב

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"צ ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אָרִיף רֹגְזִיָּה וְאַפִּיָּה עֲמָהוּן, עַד דִּיפִּיק הָהוּא טַב לְעִלְמָא, וּבִתֵּר כֵּן נָטִיל נִוְקָמָא וְדִינָא מִנִּיָּהּ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הֵכִי הוּא וְדָאִי, וְדָא הוּא בְּרִירוֹ דְּמִלָּה. אָמַר הָהוּא יִנּוּקָא, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה, חֲבֵרִיָּא, אֶתְקִינּוּ מֵאֲנִי קֶרְבָּא בִּידֵיכֹן, וְאַגְחוּ קֶרְבָּא.

תרגום לעברית

וּמִדִּין, גִּדְעוֹן הַשְּׁמִיד כָּל אוֹתוֹ הַזֶּרַע, שֶׁלֹּא הַשְּׁאִיר מֵהֶם מִכָּל אֱלוֹ שְׁהִיָּקוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּעֶצֶה אוֹ בְּדִבְרֵי אֲחֵר. וְלִכְּלֵ אֱלוֹ שְׁהִיָּקוּ לְיִשְׂרָאֵל, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר לָהֶם שְׁנָאָה וְלוֹקַח מֵהֶם נְקָמוֹת. אֲבָל אִם עֲתִידִים לָבֹא מֵהֶם טוֹב לְעוֹלָם, מֵאֲרִיף רֹגְזוֹ וְאַפּוֹ אֲתֵם עַד שְׂיֵצֵא אוֹתוֹ טוֹב לְעוֹלָם, וְאַחֵר כֵּן לּוֹקַח נְקָמָה וְדִין מֵהֶם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כֵּן זֶה בּוֹדָאִי, וְזֶהוּ בְּרוּר הַדְּבָר. אָמַר אוֹתוֹ תִּינוּק, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה חֲבֵרִים, הִתְקִינוּ כָּלִי קֶרֶב בִּידֵיכֶם וְעֲרָכוּ קֶרֶב.

טקסט הזוהר

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים קג) בָּרְכוּ יְיָ (בראשית צ"ח) מִלְּאֲכִיו גְּבוּרֵי כַח וְגו'. דּוֹד מִלְּכָא זְמִין לְבָרְכָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, זְמִין לְחִילֵי שְׁמַיָּא, דְּאִינוּן כְּכַבְיָא וּמְזִלֵי, וְשָׂאֵר חֲזִילִין, וְשִׁתֵּף לְנִשְׁמָתָא דִּילֵיהּ בְּהַדְדֵיהּ, לְבָרְכָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הִדָּא הוּא

דְּכַתִּיב, בָּרְכוּ יְיָ כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מְשֻׁלָּתוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ. חֲתִים בְּנַפְשִׁיהָ כָּל
בָּרְכָאן.

תרגום לעברית

פֶּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים קג) בָּרְכוּ ה' מְלֹאכָיו גְּבִירֵי כַח וְגו'. דָּוִד הַמֶּלֶךְ הִזְמִין
לְבָרֶךְ אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְהִזְמִין אֶת כַּחוֹת הַשָּׁמַיִם, שֶׁהֵם כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת וּשְׁאָר
חַיִּלוֹת, וְשִׁתַּף אֶת נַשְׁמָתוֹ אִתָּם לְבָרֶךְ אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שְׁכָתוֹב בָּרְכוּ ה' כָּל
מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מְשֻׁלָּתוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת ה'. חֲתִים בְּנַפְשׁוֹ כָּל הַבָּרְכוֹת.

טקסט הזוהר

זִמִּין לְמִלְאכֵי מְרוֹמָא לְבָרְכָא לֵיהּ, דְּכַתִּיב בָּרְכוּ יְיָ מְלֹאכָיו וְגו', וְעַד לָא אָתוּ יִשְׂרָאֵל,
מְלֹאכֵי מְרוֹמָא הָווּ עֲבָדֵי וְשִׁלְמֵי עֲשִׂיהָ. כִּיּוֹן דְּאָתוּ יִשְׂרָאֵל, וְקִיִּימוּ עַל טוֹרָא דְּסִינֵי,
וְאָמְרוּ (שמות כד) נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע, נִטְלֵי עֲשִׂיָּה מִמְּלֹאכֵי הַשָּׁרַת, אֶתְכַלִּילוּ בְּדַבְּרוּ.
וּמִכַּדִּין, עֲשִׂיהָ הָיָה בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל בְּלַחוּדִיָּהּ, וּמִלְאכֵי קַדִּישִׁין בְּלַחוּדִיָּהּ. יִשְׂרָאֵל
גְּמָרִין וְשִׁלְמִין עֲשִׂיָּה. וְעַל דָּא גְּבִירֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ בְּקַדְמִיתָא, וְלִבְתָּר לְשִׁמוּעַ. זְכָאִין
אִינוּן יִשְׂרָאֵל, דְּנִטְלוּ עֲשִׂיָּה מִנִּיָּהּ, וְאֶתְקַיִים בָּהּ.

תרגום לעברית

הִזְמִין מְלֹאכֵי מְרוֹם לְבָרְכוּ, שְׁכָתוֹב בָּרְכוּ ה' מְלֹאכָיו וְגו', וְעַד שֶׁלֹּא בָּאוּ יִשְׂרָאֵל מְלֹאכֵי
מְרוֹם הָיוּ עוֹשִׂים וּמַשְׁלִימִים עֲשִׂיהָ. כִּיּוֹן שֶׁבָּאוּ יִשְׂרָאֵל וְעָמְדוּ עַל הַר סִינֵי וְאָמְרוּ נַעֲשֶׂה
וְנִשְׁמָע, לָקְחוּ עֲשִׂיהָ מִמְּלֹאכֵי הַשָּׁרַת, נִכְלְלוּ בְּדַבְּרוּ. וּמֵאֲזַ עֲשִׂיהָ הָיְתָה בְּאַרְצָא יִשְׂרָאֵל
לְבָדֵם, וּמִלְאכֵי קָדוֹשִׁים לְבָדֵם. יִשְׂרָאֵל גּוֹמְרִים וּמַשְׁלִימִים עֲשִׂיהָ, וְלִכּוֹן גְּבִירֵי כַח עוֹשֵׂי
דְּבָרוֹ בְּתַחֲלָה, וְאַחֲרַיָּה כֹּף לְשִׁמּוּעַ. אֲשֶׁרִיָּהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁלָּקְחוּ מֵהֶם עֲשִׂיהָ וְהִתְקַיְמָה בָּהֶם.

אמר ההוא ינוקא, נטר גרמך ואצלח במאנה. וכי שבחא דא בלחודוי נטלו ישראל, ולא אחרא. אמר שבחא דא אשכחנא, ולא אחרא. אמר ההוא ינוקא, כיון דחרבא דילך לא אצלח. או אנת לא מנענעא ליה כדקא חזי, שבק חרבא למאן דאגח קרבא.

תרגום לעברית

אמר אותו תינוק, שמר עצמך והצלח בכליך. וכי שבח זה בלבד לקחו ישראל, ולא אחר? אמר, שבח זה מצאנו, ולא אחר. אמר אותו תינוק, כיון שחרבך לא הצליחה, או שאינך מנענע כראוי, השאר החרב למי שעורך קרב.

טקסט הזוהר

שבחא עלאה דלא אתמסר למלאכי עלאי בלחודייהו, אלא בהדי ישראל, מאן איהו. קדוש. ברכה אתמסר לון בלחודייהו, כמה דאתמסר לישראל. אבל קדוש, לא אתמסר לון בלחודייהו, אלא בהדי ישראל. דלא מקדשי קדושה, אלא בהדי ישראל. ואי תימא, והא כתיב (ישעיה ו) וקרא זה אל זה ואמר, אימתי בזמנא דישראל מקדשי לתתא. ועד דישראל לא מקדשי לתתא, אינון לא אמרי קדושה.

תרגום לעברית

שבח עליון שלא נמסר למלאכים עליונים לבדם, אלא יחד עם ישראל, מיהו? קדוש. ברכה נמסרה להם לבדם כמו שנמסרה לישראל, אבל קדוש לא נמסר להם לבדם, אלא עם ישראל. שלא מקדשים קדשה אלא עם ישראל. ואם תאמר, והרי כתוב (ישעיה ו) וקרא זה אל זה ואמר, מתי? בזמן שישראל מקדשים למטה. ועד שישראל לא מקדשים למטה, הם אינם אומרים קדשה.

בְּגִין דְּקְדוּשָׁה מִתְּלַת עֲלָמִין סִלְקָא, וְלֹא מִתְרִין, וְהִינּוּ, וְקָרָא זֶה, הָא חֲדָא. אֶל זֶה, הָא תְרִין. וְאָמַר, הָא תְּלָתָא. תְּלַת עֲלָמִין, אֵינּוּן לְקַבְּלֵיהוּ תְּלַת קְדוּשׁוֹת. וּבְגִין כֹּךְ שְׂבַחָא דִּישְׂרָאֵל דְּנִטְלִין קְדוּשָׁא לְתַתָּא בְּלַחוּדִייהוּ.

תרגום לעברית

מִשּׁוּם שְׂקֻדָּשָׁה עוֹלָה מִשְׁלָשָׁה עוֹלָמוֹת, וְלֹא מִשְׁנַיִם, וְהִינּוּ, וְקָרָא זֶה - הָרִי אֶחָד. אֶל זֶה - הָרִי שְׁנַיִם. וְאָמַר - הָרִי שְׁלָשָׁה. שְׁלָשָׁה עוֹלָמוֹת הֵם כְּנָגֵד שְׁלֹשׁ קְדוּשׁוֹת. וּמִשּׁוּם כֹּךְ שְׂבַח שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁלֹקְחִים קְדוּשָׁה לְמַטָּה לְבָדָם.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הֵכִי הוּא וְדָאִי, וּמִלִּין אֵלִין אוֹקִימָנָא לֹון. וְתוּ אוֹקִימָנָא, דְּהָא תְּלַת קְדוּשׁוֹת אֶתְמַסְרוּ לְיִשְׂרָאֵל לְתַתָּא. מִן הָאִי קָרָא, וְהִתְקַדְּשְׁתָּם וְהִיִּיתָם קְדוּשִׁים, כִּי קְדוּשׁ אֲנִי יְיָ. וְהִתְקַדְּשְׁתָּם חֲדָא. וְהִיִּיתָם קְדוּשִׁים תְּרִין. כִּי קְדוּשׁ אֲנִי יְיָ, הָא תְּלָתָא. הֵכִא אֶתְמַסֵּר לֹון קְדוּשָׁה. אָמַר לִיהּ יָאוּת. וְהָא לָא אֲדַכְּרַת מְרוּמָחָא, עַד דְּנִטְלַת לִיהּ אֲנָא מִבְּתַר כְּתַפָּךְ, וְשׁוּי לָךְ בִּידָךְ. מִכָּאֵן וְלַהֲלָאָה תִּדְכֹּר לְרוּמָחָא, דְּאִיהוּ בִּידָךְ. תּוּב לְאַתֵּר דְּשַׁבְּקַת.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כֹּךְ זֶה וְדָאִי, וְדַכְרִים אֵלּוּ בְּאַרְנוּם. וְעוֹד בְּאַרְנוּ, שְׁהָרִי שְׁלֹשׁ קְדוּשׁוֹת נִמְסְרוּ לְיִשְׂרָאֵל לְמַטָּה מִפְּסוּק זֶה, (וִיקְרָא כ) וְהִתְקַדְּשְׁתָּם וְהִיִּיתָם קְדוּשִׁים, (שם) כִּי קְדוּשׁ אֲנִי ה'. וְהִתְקַדְּשְׁתָּם - אֶחָד. וְהִיִּיתָם קְדוּשִׁים - שְׁנַיִם. כִּי קְדוּשׁ אֲנִי ה' - הָרִי שְׁלָשָׁה. כָּאֵן נִמְסְרָה לָהֶם קְדוּשָׁה. אָמַר לוֹ, נָאָה, וְהָרִי לֹא נִזְכַּרְתָּ בְּרַמַּח עַד שְׁלַקְחִיתִיהוּ מֵאַחֲרֵי כְּתַפָּךְ וְשִׁמְתִּיהוּ בִּידָךְ. מִכָּאֵן וְלַהֲלָאָה תִּזְכֹּר בְּרַמַּח, שֶׁהוּא בִּידָךְ. שׁוּב לְמָקוֹם שֶׁהָשַׁאֲרַתָּ.

אמר רבי אלעזר, מלין דאנן בהו, בברכה אינון. ברכו, מאי ברכו. משיכו ברכאן, מאתר דכל ברכאן נפקין, עד דיתעבדון ברכה. בסגיאון משיכו דאתמשיך, ומגו סגיאון דמיין בההיא ברכה, מיד יפשון מיין נוני סגיאין, לכמה זינין. וההוא משיכו מאי הוא. ה' משיכו דנהורא דנהיר, מגו ההוא אספקלריאה דנהרא, דאתמשך מעילא לתתא.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, הדברים שאנו בהם, בברכה הם. ברכו, מה זה ברכו? משיכת הברכות ממקום שכל הברכות יוצאות, עד שנעשות ברכה, מרב משיכות שנמשכות, ומתוך רב המים באותה ברכה מיד ירבו המים הרבה דגים לכמה מינים, ואותה משיכת מים מה היא? ה' משיכות אור המאיר מתוך אותה אספקלריה שמאירה שנמשך מלמעלה למטה.

טקסט הזוהר

האי למלאכי עלאי, דאינון בבי מרומא דאדרא עלאה, אתמר ברכו יי. אנן דיתבי לתתא, אמאי ברכו את יי. בגין דאנן צריכין לאמשכא עלן, להאי את, ובה גיעול לגבי מלכא, לאחזאה אנפוי. ועל דא אמר דוד, (תהלים יז) אני בצדק אחזה פניו, אני בצדק ודאי. ובגין כך, שירותא דצלותא, ברכו את יי, לאמשכא על רישן האי את. וכיון דאנן משכן להאי את עלנא, אית לן למימר צלותא, ולשבחא.

תרגום לעברית

זה למלאכים עליונים, שהם בבית מרום של הגרן העליון, נאמר ברכו ה'. אנו שיושבים למטה, מדוע ברכו את ה'? משום שאנו צריכים למשך עלינו את האת הזאת, ובה נכנס למלך לראות פניו. ולכן אמר דוד, (תהלים יז) אני בצדק אחזה פניו. אני בצדק בודאי. ולכן ראשית התפלה - ברכו את ה', למשך על ראשינו האת הזאת. וכיון שאנו מושכים עלינו את ה' את, הזאת, יש לנו לומר תפלה ולשבח.

ובגין כה אסור לברכא לבר נש, עד לא יצלי בר נש צלותיה, וימשיך על רישיה להאי את. ואי יקדים ויברך לבר נש בקדמיתא, הא אמשיך לההוא בר נש במה על רישיה, באתר דהאי את.

תרגום לעברית

ולכן אסור לברך אדם עד שלא יתפלל האדם תפלתו וימשיך את ה' את"ה הזאת על ראשו. ואם יקדים ויברך לאדם בתחלה, הרי המשיך לאותו אדם במה על ראשו במקום ה' את"ה הזאת.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קצ"א ע"א) ◆

טקסט הזוהר

ובגין כה, למלאכי עלאי כתיב ברכו יי. ואנן את יי לתוספת אמר ההוא ינוקא, ודאי הא ידענא דמאני קרבא דילך טבין אינון, (ס' א אי תדכר) אתדכר מנהון ולא תנשי לון, ודאי גבורה דבר נש דאגח קרבא

תרגום לעברית

ולכן למלאכים העליונים כתוב ברכו ה', ואנו את ה', לתוספת. אמר אותו תינוק, ודאי הרי ידעתי שכלי הקרב שלך הם טובים, (אם תזכר) הזכר בהם ואל תשכחם, ודאי גבורת האדם שעורף קרב ברמח, וקרב היא. אבל מה זה גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו? אמר רבי אלעזר, הרי אמרתי. אמר אותו תינוק, הרי ידעתי שכח זרועך נחלש, כעת הוא זמן שלא להמתין, אלא להלקות בבליסטראות אכן אחר אכן, כמו שנאמר (שמואל א יז) בקלע ובאבן. בבחילות זה אחר זה. שמח רבי אלעזר, ושמחו רבי אבא והחברים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

